

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 23. ožujka 2011

[[Video](#)]

Apostolski naučitelj Lovro Brindiški

Draga braćo i sestre!

Još uvijek se s radošću sjećam oduševljenog dočeka koji mi je 2008. godine ukazan u Brindisiju, gradu u kojem je 1559. rođen glasoviti crkveni naučitelj sveti Lovro Brindiški, ime koje je Giulio Cesare Rossi uzeo ušavši u Red manje braće kapucina. Još od djetinjstva ga je privlačila obitelj svetog Franje Asiškog. Naime, ostavši bez oca u sedmoj godini života, majka ga je povjerila brizi franjevac konventualaca iz njegova rodnog grada. Nekoliko godina kasnije, međutim, preselio se s majkom u Veneciju, i upravo je u pokrajini Veneto upoznao kapucine, koji su se u tome razdoblju velikodušno stavili u službu čitave Crkve, kako bi potpomogli i unaprijedili veliku duhovnu obnovu koju je pokrenuo Tridentski sabor. God. 1575. Lovro je, polaganjem doživotnih zavjeta, postao franjevac kapucin, a 1582. je zaređen za svećenika. Već tijekom teoloških studija izašle su na vidjelo njegove istaknute intelektualne osobine. S lakoćom je naučio antičke jezike, kao što su grčki, hebrejski i sirijski a s jednakom je lakoćom svladao i suvremene jezike, kao što su francuski i njemački, uz poznavanje talijanskog i latinskog, koji su nekoć tečno govorili svi crkveni ljudi i naobražene osobe.

Zahvaljujući dobrom poznavanju mnogih jezika, Lovro je mogao provoditi u djelo intenzivni apostolat među pripadnicima raznih društvenih slojeva. Taj uspješni propovjednik poznavao je temeljito ne samo Bibliju, već također rabinsku literaturu, da su sami rabini ostajali začuđeni i zadivljeni, iskazujući Lovri neskrivenu čast i poštovanje. Kao teolog dobro upućen u Sveto pismo i

crkvene oce, bio je kadar na uzoran način tumačiti katolički nauk također vjernicima koji su, poglavito u Njemačkoj, prihvatili reformu. Svojim jasnim i staloženim izlaganjem pokazivao je biblijsku i patrističku utemeljenost svih članaka vjere koje je Martin Luter pobijao i osporavao. Među njima primat svetog Petra i njegovih nasljednika, božansko porijeklo biskupske službe, opravdanje kao čovjekova nutarnja preobrazba, nužnost dobrih djela za spasenje. Uspjeh kojeg je Lovro uživao pomaže nam shvatiti da i danas, u ostvarivanju ekumenskog dijaloga u kojeg polažemo velike nade, pribjegavanje Svetom pismu, koje se čita u crkvenoj tradiciji, sačinjava nešto nezaobilazno i od temeljne važnosti, kao što sam to podsjetio u apostolskoj pobudnici *Verbum Domini* (br. 46).

I najjednostavniji vjernici, koje nije resila velika naobrazba, uživali su dobrobiti uvjerljive Lovrine riječi, koji se obraćao priprostem puku da sve podsjeti kako moraju živjeti tako da im život bude dosljedan vjeri koju ispovijedaju. To je bila velika zasluga kapucina i ostalih redovničkih zajednica, koji su, u 16. i 17. stoljeću, pridonijeli obnovi kršćanskog života prodirući svojim svjedočanstvom života i svojim naukom duboko u pore društva. I danas nova evangelizacija treba dobro naobražene, gorljive i hrabre apostole, da svjetlo i ljepota evanđelja prevladaju nad kulturnim strujama etičkog relativizma i vjerske ravnodušnosti i preobrazu razne načine razmišljanja i djelovanja u istinski kršćanski humanizam i čovjekoljublje. Iznenadujuće je da je sveti Lovro Brindiški mogao neprekidno vršiti tu aktivnost cijenenog i neumornog propovjednika u mnogim gradovima Italije i u ostalim zemljama, unatoč tome što je obnašao ostale teške, zahtjevne i veoma odgovorne službe. U Redu manje braće kapucina, naime, bio je profesor teologije, učitelj novaka, u više navrata provincijal i generalni definator te na kraju generalni ministar od 1602. do 1605.

Usred mnogih poslova, Lovro je njegovao izvanredno gorljiv duhovni život, posvećujući mnogo vremena molitvi na osobit način slavljenju mise, koja je često trajala satima, duboko potresen i dirnut spomenom Gospodinove muke, smrti i uskrsnuća. Kada pogledamo primjere svetaca jasno vidimo kako svaki prezbiter, kao što je često isticano tijekom nedavne Svećeničke godine, može izbjeći opasnost aktivizma, naime da u svojem djelovanju zaboravi duboke razloge službe, jedino ako posvećuje brigu vlastitom duhovnom životu. U svojem obraćanju svećenicima i bogoslovima u brindiškoj katedrali, Lovrinom rodnom gradu, podsjetio sam da "su trenuci izdvojeni za molitvu najvažniji u svećenikovom životu, jer su to trenuci u kojima učinkovitije djeluje Božja milost, dajući plodnost njegovoj službi. Moliti je prva služba koja se čini zajednici. I stoga trenuci molitve moraju imati u našem životu pravi prioritet... Ako nismo u svojoj nutrini u zajedništvu s Bogom, ne možemo dati ništa niti drugima. Zato je Bog prvi prioritet. Moramo uvijek izdvojiti potrebno vrijeme za molitveno zajedništvo s našim Gospodinom". Uostalom, Lovro, njemu svojstvenim žarom i gorljivošću, poziva sve, a ne samo svećenike, da njeguju molitveni život jer po molitvi mi govorimo Bogu i Bog govori nama: "Promotrimo samo tu stvarnost!", kliče Lovro, "Naime da je Bog doista prisutan u nama kada mu govorimo u molitvi; da doista sluša našu molitvu, premda mi molimo samo srcem i umom. I ne samo da je prisutan i da nas sluša, već može i želi rado i s najvećim zadovoljstvom udovoljiti našim prošnjama".

Druga osobina koja karakterizira djelo toga sina svetog Franje jest njegovo djelovanje za mir. I pape i katolički vladari su mu u više navrata povjeravali važne diplomatske misije kojima je bio cilj suzbiti kontroverze i ojačati slogu među europskim državama, kojima je u to doba zaprijetilo Otomansko carstvo. Zbog moralnog autoriteta kojeg je uživao bio je traženi i rado slušani savjetnik. Danas, kao i u doba svetog Lovre, svijet ima veliku potrebu za mirom, treba muškarce i žene ljubitelje mira i mirotvorce. Svi oni koji vjeruju u Boga moraju uvijek biti izvori i tvorci mira. Upravo je prilikom jedne od tih diplomatskih misija sveti Lovro zaključio svoj zemaljski život, 1619. u Lisabonu, gdje se bio zaputio španjolskom kralju Filipu III. da se zauzme za podložnike u Napulju koje su tamošnji vlastodršci ugnjetavali.

Proglašen je svetim 1881. i, zbog njegova snažnog i intenzivnog djelovanja, njegove široke i skladne naobrazbe, zaslužio je naslov Doctor apostolicus, "apostolski naučitelj" kojeg mu je dodijelio blaženi papa Ivan XXIII. godine 1959., prigodom 400. obljetnice Lovrina rođenja. To je priznanje dodijeljeno Lovri Brindiškom i zato jer je bio autor mnogobrojnih djela iz biblijske egzegeze, teologije kao i spisa namijenjenih propovjednicima. On u njima pruža sustavni prikaz povijesti spasenja, usredotočen na otajstvo utjelovljenja, to najveće očitovanje Božje ljubavi prema ljudima. Usto, budući da je bio vrsni mariolog i autor zbirke govora o Gospi pod naslovom "Mariale", isticao je jedinstvenu ulogu Djevice Marije, jasno potvrđujući njezino bezgrešno začeće i njezinu suradnju u djelu otkupljenja koje je izvršio Krist.

S izoštrenom teološkom osjetljivošću, Lovro Brindiški je također istaknuo djelovanje Duha Svetoga u vjernikovu životu. On nam doziva u svijest da Treća osoba Presvetog Trojstva svojim darovima prosvjetljuje i potpomaže naš napor i zauzetost da s radošću živimo poruku evanđelja. "Duh Sveti", piše sveti Lovro, "čini jaram Božjeg zakona slatkim a njegov teret lakim, da bismo Božje zapovijedi obdržavali s vrlo velikom lakoćom, pa čak i s ushitom".

Želim završiti ovo kratko izlaganje o životu i nauku svetog Lovre Brindiškog ističući da je čitavo njegovo djelovanje nadahnuto velikom ljubavlju prema Svetom pismu, čije je velike dijelove znao napamet, i uvjerenjem da slušanje i prihvaćanje Božje riječi rađa nutarnju preobrazbu koja nas vodi k svetosti. "Riječ Gospodnja", tvrdi on, "je svjetlo za um i vatra za volju, da čovjek uzmogne upoznati i ljubiti Boga. Za duhovnog čovjeka, koji posredstvom milosti živi po Duhu Božjem, ona je i kruh i voda, ali kruh slađi od meda i voda bolja od vina i mlijeka... To je malj protiv srca ogrezlog u porocima. To je mač protiv tijela, svijeta i zloduha, koji uništava svaki grijeh". Sveti nas Lovro Brindiški uči ljubiti Sveto pismo, rasti u prisnosti s njim, svakodnevno njegovati prijateljski odnos s Gospodinom u molitvi, da svaki naš rad, svaka naša aktivnost imaju u njemu svoj početak i dovršetak. To je izvor iz kojeg se mora crpiti da bi naše kršćansko svjedočenje bilo svijetlo i kadro privesti ljude našega doba k Bogu.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito vjernike iz župa Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Tuhelja, Tijela Kristova iz Zagreba te Svetog Mihovila Arkandžela iz Murtera.

Dragi prijatelji, neka vam ova korizma bude prožeta postom, molitvom i djelima ljubavi, kako bi vaša srca pripremilo za nadolazeće blagdane. Hvaljen Isus i Marija!

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana